

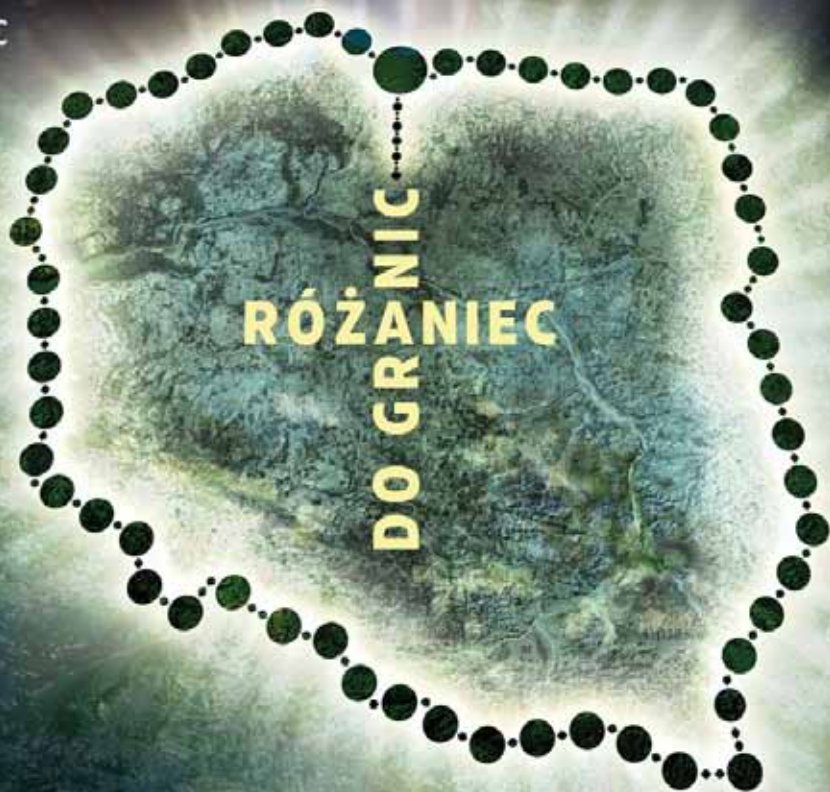
MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU - Nr 31 (260) 1 Października 2017

RATUJ RÓŻAŃCEM POLSKĘ I ŚWIAT

RÓŻANIEC
DO GRANIC

7/10/17

Czytania mszalne na 26. Niedzielę zwykłą A

Pierwsze czytanie

Bóg nie chce śmierci grzesznika

Tak mówi Pan Bóg:

«Wy mówicie: „Sposób postępowania Pana nie jest słuszny”. Słuchaj jednakże, domu Izraela: Czy mój sposób postępowania jest niesłuszny, czy raczej wasze postępowanie jest przewrotne?

Jeśli sprawiedliwy odstąpił od sprawiedliwości, dopuszczał się grzechu i umarł, to umarł z powodu grzechów, które popełnił. A jeśli bezbożny odstąpił od bezbożności, której się oddawał, i postępuje według prawa i sprawiedliwości, to zachowa duszę swoją przy życiu. Zastanowił się i odstąpił od wszystkich swoich grzechów, które popełniał, i dlatego na pewno żyć będzie, a nie umrze». (Ez 18,25-28)

Psalm responsoryjny

Ref.: Wspomnij, o Panie, na swe miłosierdzie.

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie,
* naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami. /
Prowadź mnie w prawdzie według swych pouczeń,
* Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie,
* na swoją miłość, która trwa od wieków. /
Nie pamiętaj mi grzechów i win mej młodości,
† lecz o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu
* ze względu na dobroć Twą, Panie.

Dobry jest Pan i łaskawy,
* dlatego wskazuje drogę grzesznikom. /
Pomaga pokornym czynić dobrze,
* uczy ubogich dróg swoich.

Drugie czytanie

Jezus Chrystus wzorem pokory

Bracia:

Jeśli jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli jakaś moc przekonująca Miło-

ści, jeśli jakieś uczestnictwo w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie – dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich.

To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie.

On to, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, by na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stając się podobnym do ludzi. A w zewnętrznej postaci uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej.

Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem – ku chwale Boga Ojca. (Flp 2,1-11)

Ewangelia

Nawrócenie prowadzi do zbawienia

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu:

«Co myślicie? Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: „Dziecko, idź i pracuj dzisiaj w winnicy”. Ten odpowiedział: „Idę, panie!”, lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: „Nie chcę”. Później jednak opamiętał się i poszedł. Który z tych dwóch spełnił wolę ojca?» Mówią Mu: «Ten drugi».

Wtedy Jezus rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Celnicy i nierządnicę wchodzi przed wami do królestwa niebieskiego. Przyszedł bowiem do was Jan drogą sprawiedliwości, a wy mu nie uwierzyliście. Uwierzyli mu zaś celnicy i nierządnicę. Wy patrzyliście na to, ale nawet później nie opamiętaliście się, żeby mu uwierzyć». (Mt 21,28-32)

Rozważanie

Moje owce słuchają mego głosu. Tymi słowami wprowadza nas liturgia słowa w treść Ewangelii przewidzianej na tę niedzielę. Owo stwierdzenie można rozumieć na dwa sposoby: albo, że należący do Jezusa słuchają Go, albo, że wtedy należy się do stada Bożego, gdy słucha się głosu Pana.

W Ewangelii co prawda nie słyszymy odniesień do pracy pasterza, ale użyte porównanie do uprawy winnicy przekazuje nam podobną treść. Kiedy syn spełnia wolę ojca? Wtedy, gdy jest mu posłuszny. Jednak należy zwrócić uwagę, że posłuszeństwo może być czysto werbalne, lub też takie, które wyraża się w działaniu. Chodzi zaś o to, aby w postępowaniu dziecka zachodziły jednocześnie oba elementy – do takiej postawy dobrze jest dążyć.

Dlaczego więc w Jezusowej przypowieści w przypadku obu synów spotykamy się z postawą daleką od doskonałości? Ponieważ nie chodzi o wskazanie idealnego sposobu postępowania, ale o ukazanie postawy realnie żyjących ludzi, którzy częstokroć – posługując się językiem św. Pawła – nie czynią tego dobra, którego chcą, ale to czego nienawidzą (por. Rz 7,15).

Przyglądając się kontekstowi ewangelicznego tekstu, zauważymy, że Pan Jezus, odbywszy uroczysty wjazd do

Jerozolimy w niedzielę palmową, teraz spiera się z arcykapłanami i starszymi ludu, gdyż ci nie chcą uznać głoszonej przez Niego nauki. Dyskutując zaś z nimi pokazuje, że ich deklaratywna wiara nie dorównuje postawie tych celników i grzeszników, którzy zrozumiałszy swoje dotychczasowe, niegodziwe postępowanie, weszli na drogę nawrócenia. Szczególnie poruszająca jest, zapowiadająca wydarzenia Wielkiego Piątku, przypowieść o przewrotnych rolnikach (Mt 21,33-46) ukazująca, że Jego odrzucenie wynikało z chęci zagarnięcia dla siebie powierzonego dziedzictwa.

Podobną postawę krytykuje prorok Ezechiel. Działa on w okresie niewoli babilońskiej wśród wygnańców, którym z jednej strony próbował dodawać otuchy, a z drugiej w imieniu Boga wskazywał drogę do zmiany takiego postępowania, w wyniku którego zostali zmuszeni do osiedlenia się na obcej ziemi. Był to więc okres nowego spojrzenia na wiarę w Jedyne Boga i uświadomienia sobie, że dotychczasowe przekonanie o szczególnym wybraniu Izraela niekoniecznie musi być powodem dufnego przekonania o tym, iż jest się lepszym od innych narodów, ale pokorne-go szukania woli Bożej.

Jednym z przejawów „katechetycznej” pracy proroka był spór na temat niesłusznego przekonania słuchaczy o odpowiedzialności zbiorowej. Ezechiel więc mówi w Bożym imieniu: *Z jakiego powodu powtarzacie między sobą to przysłowie o ziemi izraelskiej: „Ojcowie jedli zielone winogrona, a zęby ścierpły synom?” (...)* Nie będziecie więcej powtarzać tego przysłowia w Izraelu. (Ez 18,2-3). Zaraz potem wyjaśnia słuchaczom, że każdy człowiek odpowiada

za swoje własne winy. Musi też zmierzyć się z problemem Bożej sprawiedliwości i wyjaśnić, że ponad nią jest Jego przebacząca miłość, która sprawia, iż grzesznik odwracający się od swego złego postępowania może zawsze liczyć na miłosierdzie. A z jaką spotyka się reakcją słuchaczy? Słyszy: *Sposób postępowania Pana nie jest słuszny*. Człowiek zarzuca Panu Bogu, że Jego czyny są niewłaściwe. Czyż to nie jest szokujące? A czy i my nie postępujemy niejednokrotnie w podobny sposób, nie rozumiejąc woli Bożej, obecnej w naszym życiu? Warto w tym miejscu wrócić do słów proroka Izajasza, które wybrzmiały w minioną niedzielę: *myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan* (55,8).

Pierwsze czytanie, poza wskazaniem konieczności zmiany własnego myślenia o Bożym „postępowaniu”, jest też wezwaniem do innego spojrzenia na bliźnich i zauważenia, że nie istnieje trwały podział na sprawiedliwych oraz grzeszników. Każdy może zmienić swoje postępowanie, a chodzi o to, aby ta zmiana zaowocowała zbliżeniem się do Boga, a nie odejściem od Niego.

W pełniejszym świetle (to jest w odniesieniu do wspólnoty) prawdę tę ukazuje św. Paweł, który – przed wyśpiewaniem wspaniałego hymnu ukazującego samouniżenie się (z języka greckiego określane jako *kenoza*) Chrystusa aż do krzyżowej śmierci, które zaowocowało Jego wywyższeniem *ponad wszelkie imię* (czyli ponad całe stworzenie) – napomina najpierw adresatów słowami: *Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich*.

Pouczenie Apostoła wynikało z zagrożającego Kościołowi w Filipi nie-

bezpieczeństwa rozłamów, będących owocem egoizmu wyrażającego się w uleganiu postawie *niewłaściwego współzawodnictwa* oraz *próżnej chwały*. Jako lekarstwo na te dwie formy postępowania, powodowane skupianiem się na samym sobie, wskazuje on pokorę, wyrażającą się w traktowaniu innych za *wyżej stojących od siebie*, której to niedościgłym wzorem jest sam Zbawiciel. *On istniejąc w postaci Bożej (...) ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać służi (...) stając się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej*. On z własnej woli, dla naszego zbawienia, z wyżyn Bóstwa zstępuje na samo dno poniżenia. My nie jesteśmy w stanie powtórzyć tej drogi, ale możemy zdecydować się na podążanie nią na miarę naszych sił i możliwości.

Pouczenie to zostało poprzedzone zachętą, której przekład w używanej w liturgii Biblii Tysiąclecia jest dość enigmatyczny, dlatego warto skorzystać z tłumaczenia zawartego w tzw. Biblii Poznańskiej, gdzie czytamy: *Jeśli ma znaczenie zachęta (w imię) Chrystusa, pociecha płynąca z miłości, wspólnota w Duchu, serdeczne współczucie, dopełnijcie mojej radości, bądźcie jednomyślni i miejcie te same pragnienia, tę samą miłość, wspólnotę ducha, wspólne dążenia*.

Jeśli więc nie są nam obojętne sprawy duchowe, jeśli rozumiemy swoją odpowiedzialność za owocowanie Bożej winnicy, to pozytywnie i bez ociągania starajmy się odpowiadać na Jego zaproszenie: *Dziecko, idź i pracuj dzisiaj w winnicy*. Nie jesteśmy zaproszeni do podjęcia tej pracy w przyszłości, ale *dzisiaj*. A na czym ta praca ma polegać? On nie pozostawi nas bez odpowiedzi.

o. Andrzej OSB

Rozważania Parafian

Zaprawdę, powiadam wam: Celnicy i nierządnicze wchodzą przed wami do królestwa niebieskiego. Jakże to Panie? A ja? Chodzę do Kościoła, modłę się, staram się postępować dobrze – co ze mną, Jezu? Przypomnij sobie wszystkie twoje grzechy, zaniedbania, niewierności, brak miłości i cierpliwości. Oj, uzbierało się tego sporo! Wstydę się tego i żałuję. Jezu, pomóż mi codziennie uświadamiać sobie, że w życiu towarzyszy mi słabość i grzech. Ale wiem, Ty zawsze – wciąż na nowo – czekasz na mnie ze swoim miłosierdziem i miłością. Pomóż mi się opamiętać – naucz mnie kochać Boga i bliźnich.

ADHORTACJA APOSTOLSKA PAPIEŻA FRANCISZKA

AMORIS LAETITIA

298. Osoby rozwiedzione, żyjące w nowym związku, mogą na przykład znaleźć się w bardzo różnych sytuacjach, które nie powinny być skatalogowane lub zamknięte w zbyt surowych stwierdzeniach, nie pozostawiając miejsca dla odpowiedniego rozeznania osobistego i duszpasterskiego. Czym innym jest drugi związek, który umocnił się z czasem, z nowymi dziećmi, ze sprawdzoną wiernością, wielkodusznym poświęceniem, zaangażowaniem chrześcijańskim, świadomością nieprawidłowości swojej sytuacji i wielką trudnością, by cofnąć się wstecz bez poczucia w sumieniu, że popadłoby się w nowe winy. Kościół uznaje sytuacje „gdy mężczyzna i kobieta, którzy dla ważnych powodów – jak na przykład wychowanie dzieci – nie mogą uczynić zadość obowiązkowi rozstania się”³²⁹.

Istnieje także przypadek osób, które podjęły wielki wysiłek, aby uratować pierwsze małżeństwo i doznały niesprawiedliwego porzucenia, lub „tych, którzy zawarli nowy związek ze względu na wychowanie dzieci, często w sumieniu subiektywnie pewni, że poprzednie małżeństwo, zniszczone w sposób nieodwracalny, nigdy nie było ważne”³³⁰. Inną jednak rzeczą jest nowy związek, zawarty po niedawnym rozwodzie, ze wszystkimi konsekwencjami cierpienia i zamieszania, które uderzają w dzieci i całe rodziny, lub sytuacja kogoś, kto wielokrotnie nie wypełniał swoich zobowiązań rodzinnych. Powinno być jasne, że nie jest to ideał, jaki proponuje Ewangelia dla małżeństwa i rodziny. Ojcowie synodalni stwierdzili, że rozeznanie duszpasterzy zawsze powinno kierować się „odpowiednim rozróżnieniem”³³¹, ze spojrzeniem, które „dobrze rozeznaje sytuacje”³³². Wiemy, że „nie mamy prostych odpowiedzi”³³³.

³²⁹ JAN PAWEŁ II, Adhort. apost. *Familiaris consortio* (22 listopada 1981), 84: AAS 74 (1982), 186. W tych sytuacjach wielu, znając i przyjmując możliwość pozostawiania w związku „jak brat i siostra”, którą oferuje im Kościół, odkrywają, że jeśli brak pewnych wyrazów intymności “nierządki wierność może być wystawiona na próbę, a dobro potomstwa zagrożone” (Sobór Wat. II, Konst. duszpast. *Gaudium et spes*, 51).

³³⁰ *Tamże*.

³³¹ *Relacja Synodu* 2014, 26.

³³² *Tamże*, 45.

³³³ BENEDYKT XVI, *Przemówienie podczas*

299. Przyjmuję rozważania wielu Ojców synodalnych, którzy zechcieli stwierdzić, że „osoby ochrzczone, które się rozwiodły i zawarły ponowny związek cywilny, powinny być bardziej włączane we wspólnoty chrześcijańskie na różne możliwe sposoby, unikając wszelkich okazji do zgorzenia. Kluczem duszpasterskiego towarzyszenia im jest logika integracji, aby nie tylko wiedziały, że należą do Ciała Chrystusa, którym jest Kościół, lecz aby mogły mieć tego radosne i owocne doświadczenie. Są ochrzczeni, są braćmi i siostrami, Duch Święty rozlewa w nich dary i charyzmaty dla dobra wszystkich. Ich udział może wyrażać się w różnych posługach kościelnych: trzeba zatem rozeznaczyć, które z różnych form wykluczenia obecnie praktykowanych w dziedzinie liturgicznej, duszpasterskiej, edukacyjnej oraz instytucjonalnej można przewyciężyć. Oni nie tylko nie muszą czuć się ekskomunikowani, ale mogą żyć i rozwijać się jako żywe członki Kościoła, odczuwając, że jest on matką, która ich zawsze przyjmuje, troszczy się o nich z miłością i wspiera ich na drodze życia i Ewangelii. Ta integracja jest też potrzebna ze względu na troskę i chrześcijańskie wychowanie ich dzieci, które muszą być uznane za najważniejsze”³³⁴.

300. Biorąc pod uwagę niezliczoną różnorodność poszczególnych sytuacji, takich jak te wymienione powyżej, można zrozumieć, że nie należy oczekiwać od Synodu ani też od tej adhortacji nowych norm ogólnych typu kanonicznego, które można by stosować do wszystkich przy-

padków. Możliwa jest tylko nowa zachęta do odpowiedzialnego rozeznania osobistego i duszpasterskiego indywidualnych przypadków, które powinno uznać, że ponieważ „stopień odpowiedzialności nie jest równy w każdym przypadku”³³⁵, to konsekwencje lub skutki danej normy niekoniecznie muszą być takie same³³⁶. Zadaniem kapłanów jest „towarzyszenie osobom zainteresowanym na drodze rozeznania, zgodnie z nauczaniem Kościoła i wytycznymi biskupa. W tym procesie przydatne będzie dokonanie rachunku sumienia, przez chwile refleksji i skruchy. Osoby rozwiedzione, które zawarły ponowny związek, powinny zadać sobie pytanie, w jaki sposób zachowywały się wobec swoich dzieci, gdy związek małżeński przeżywał kryzys; czy były próby pojednania; jak wygląda sytuacja opuszczonego małżonka; jakie konsekwencje ma nowa relacja dla pozostałej rodziny i wspólnoty wiernych; jaki przykład daje ona ludziom młodym, którzy przygotowują się do małżeństwa. Szczera refleksja może umocnić zaufanie w miłosierdzie Boże, które nikomu nie jest odmawiane”³³⁷. Chodzi o proces towarzyszenia i rozeznania, który „kieruje tych wiernych do uświadomienia sobie swojej sytuacji przed Bogiem. Rozmowa z księdzem, na forum wewnętrznym, przyczynia się do tworzenia prawidłowej oceny tego, co utrudnia możliwość pełniejszego uczestnictwa w życiu Kościoła oraz kroków mogących mu sprzy-

³³⁵ *Tamże*, 51.

³³⁶ Nawet, gdy chodzi o dyscyplinę sakramentalną, ponieważ po rozeznaniu można uznać, że w danej sytuacji nie ma poważnej winy. Stosuje się tutaj to, co powiedziałem w innym dokumencie: por. Adhort. apost. *Evangelii gaudium* (24 listopada 2013), 44. 47: AAS 105 (2013), 1038-1040.

³³⁷ *Relacja końcowa* 2015, 85.

VII Światowego Spotkania Rodzin, Mediolan (2 czerwca 2012): *Insegnamenti*, VIII, 1 (2012), 691; *L'Osservatore Romano*, wyd. polskie, n. 7-8/2012, s. 23.

³³⁴ *Relacja końcowa* 2015, 84.

jać i je rozwijać. Biorąc pod uwagę fakt, że w samym prawie nie ma stopniowości (por. Familiaris consortio, 34), to rozeznanie nigdy nie może nie brać pod uwagę wymagań ewangelicznej prawdy i miłości proponowanej przez Kościół. Aby tak się stało, trzeba zapewnić niezbędne warunki pokory, dyskrecji, miłości do Kościoła i jego nauczania, w szczerym poszukiwaniu woli Bożej i chęci osiągnięcia na nią odpowiedzi doskonalszej³³⁸. Postawy te mają fundamentalne znaczenie,

³³⁸ Tamże, 86.

aby uniknąć poważnego ryzyka przesłań błędnych, jak idea, że jakiś kapłan może szybko zgodzić się na „wyjątki”, lub że są ludzie, którzy mogą uzyskać przywileje sakramentalne w zamian za przysługi. Kiedy mamy do czynienia z osobą odpowiedzialną i dyskretną, która nie domaga się stawiania swoich pragnień ponad dobro wspólne Kościoła, i duszpasterzem, który potrafi rozpoznać powagę kwestii, jaką rozważa, to unika się niebezpieczeństwa, że pewne określone rozeznanie doprowadzi do myślenia, iż Kościół popiera podwójną moralność. (...)

KOMUNIKAT SEKRETARIATU KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI W SPRAWIE INICJATYWY „RÓZANIEC DO GRANIC”

Dobiega końca jubileuszowy rok objawień w Fatimie. Sto lat temu Maryja przekazała trojgu portugalskich dzieci orędzie ocalenia: nawracajcie się, wynagradzajcie za grzechy przeciw mojemu niepokalanemu sercu i odmawiajcie różaniec.

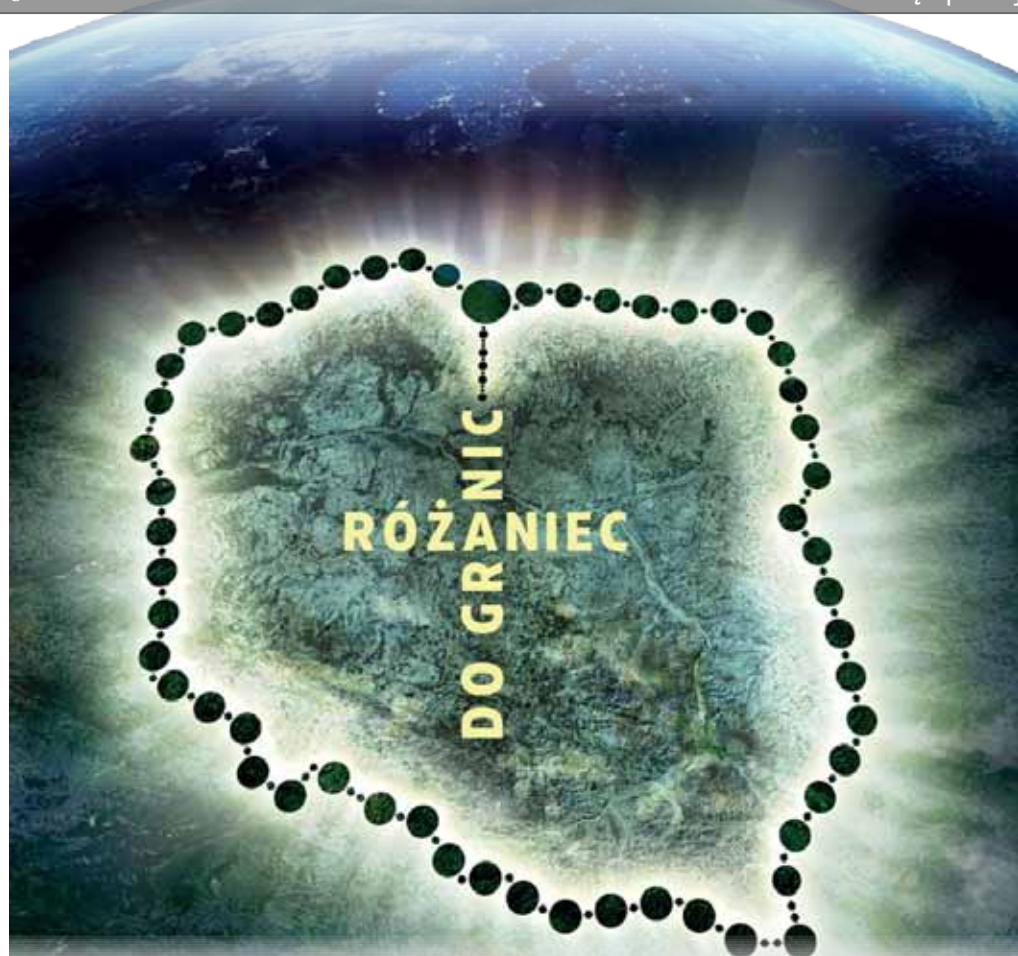
Szczególną sposobnością do realizowania tego wezwania jest ogólnopolska inicjatywa Różaniec do granic. Jej celem jest podjęcie ogólnopolskiej modlitwy różańcowej przez osoby zebrane wzdłuż granic naszego kraju, w intencji Polski i całego świata.

Przedsięwzięcie będzie miało miejsce 7 października tego roku, w pierwszą sobotę miesiąca, w święto Matki Bożej Różańcowej i na zakończenie obchodów 100. rocznicy objawień fatimskich, kiedy to – zebrani na granicach naszej Ojczyzny – o jednej godzinie odmówimy cztery części różańca.

Prosimy wszystkich wiernych, aby licznie włączyli się w tę inicjatywę. Módlmy się wspólnie: duchowni, osoby życia konsekrowanego i wierni świeccy, dorośli, młodzież i dzieci.

Niech w modlitwę różańcową włączą się również ci, którzy nie będą mogli udać się nad granice Polski. Rodziny niech modlą się w swoich domach, chorzy w szpitalach, a wspólnoty parafialne w swoich kościołach. Prosimy duszpasterzy, aby w tym dniu, przeżywali w parafiach bardziej uroczyście nabożeństwo różańcowe, korzystając z pomocy duszpasterskich przygotowanych przez Komisję ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Konferencji Episkopatu Polski.

Szczegółowe informacje na temat wydarzenia można znaleźć na stronie internetowej www.rozaniecdogranic.pl oraz na plakatach i ulotkach, dostarczonych do parafii.

Weź udział w wielkiej modlitwie różańcowej na granicach kraju!

Świat bardzo potrzebuje modlitwy.

Dlatego otoczmy nasz kraj różańcem.

Stańmy wszyscy **7 października** na granicach Polski w 100. rocznicę objawień w Fatimie, w święto Matki Bożej Różańcowej, w pierwszą sobotę miesiąca.

Odpowiedzmy na wezwanie Matki Bożej, odmówmy wspólnie cztery części różańca, błagając o ochronę, pokój i nawrócenie. Razem módlmy się o ratunek dla naszej Ojczyzny i świata.

Program wydarzenia:

10:30 Spotykamy się w kościołach stacyjnych, rozlokowanych wzdłuż całej granicy Polski. Na naszej stronie internetowej możesz wybrać miejsce, do którego chcesz przyjechać.

11:00 Msza Święta.

12:00 Specjalnie przygotowane nabożeństwo eucharystyczne – adoracja.

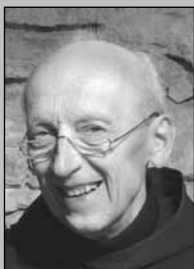
13:00 Ruszamy do stref modlitwy – wolontariusze prowadzą do wyznaczonych miejsc na całej granicy Polski.

14:00 Modlitwa różańcowa. Zaczynamy o tej samej godzinie na całej granicy, odmawiamy wszystkie cztery części różańca.

16:00 Koniec. Jedziemy do domów, a Błogostawieństwo ogarnia cały świat!

ARCHIDIECEZJA KRAKOWSKA**Lista kościołów stacyjnych:**

- 1. św. Stanisława BM**, Sromowce Wyżne;
- 2. św. Bartłomieja Apostoła**, Niedzica; **3. Wszystkich Świętych**, Kacwin; **4. św. Kwiryna**, Łapsze Niżne;
- 5. św. ap. Piotra i Pawła**, Łapsze Wyżne; **6. rektorat MB Nieustającej Pomocy – Rzepiska**, Grocholów Potok;
- 7. św. Sebastiana**, Jurgów; **8. Najśw. Serca Pana Jezusa**, Bukowina Tatrzańska; **9. św. Antoniego**, Brzegi;
- 10. Miłosierdzia Bożego**, Zakopane Cyrhla; **11. św. Krzyża**, Zakopane; **12. Niepokalanego Serca NMP**, Zakopane Krzeptówki; **13. św. Kazimierza**, Kościelisko;
- 14. Przenajświętszej Trójcy**, Czarny Dunajec;
- 15. Przemienienia Pańskiego**, Jabłonka; **16. św. Łukasza Ewangelisty**, Lipnica Wielka; **17. MB Nieustającej Pomocy**, Zawoja Górna; **18. św. Klemensa**, Zawoja Centrum;
- 19. MB Częstochowskiej**, Skawica; **20. ośr. duszp. św. Józefa Robotnika**, Zawoja Zakamień; **21. św. Anny**, Stryszawa (Górna); **22. św. Stanisława BM**, Stryszawa (Dolna); **23. św. ap. Piotra i Pawła**, Lachowice;
- 24. Wniebowzięcia NMP**, Ludźmierz

O. Leon Knabit OSB

MODLITWA CZY KLEPANIE

Oczywiście mowa o Różańcu. Ale na początku może parę słów o modlitwie w ogóle. Niektórzy uważają modlitwę, a już Różaniec w szczególności, za „klepanie paciorków” A czym jest dla Ojca modlitwa? - pytają mnie często. I jestem zakłopotany. Bo właściwie wciąż na nowo uczę się modlitwy, o której można najprościej powiedzieć, że jest to wzniesienie myśli do Boga. Spytajmy więc siebie, czy często wnosimy myśl do Boga. Czy, gdy wołamy: *Mój Boże, Jezus Maria, nie daj, Boże...* - czy to jest modlitwa, czy też, o czym uczy nas Przykazanie, wzywanie Imienia Bożego na daremno? Wydaje się nam, że takie mechaniczne wzywanie Boga, często nawet w gniewie, to już może być modlitwa. A gdy dziękujemy Bogu za to, co nas spotkało dobrego? A gdy skarżymy się Bogu, a nawet kłócimy się z Nim wobec nieszczęścia naszego, czy też świata? To jest też jakiś sposób modlitwy. Oczywiście nie ma mowy o modlitwie, gdy się Bogu bluźni. A może po prostu trzeba wyrobić w sobie postawę, którą można opisać słowami Pisma Świętego *„Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie”*. Poza Biblią Kościół daje nam jeszcze inne pomoce: modlitewniki, śpiewniki i właśnie Różaniec. W czterech obecnie jego częściach jest zawarta, w skrócie, cała tajemnica Bożej miłości do człowieka. Wskazała go Matka Boża. Odmawiamy go prywatnie i zbiorowo. Dawniej w październiku mówiło się w domu: „Dzieci, idziemy na Różaniec!!” I szło się bez żadnego problemu. A dzisiaj? Za tydzień, jeśli Bóg pozwoli, będziemy uczestnikami modlitwy różańcowej na całej granicy Polski. Pamiętajmy o tym. Nie tylko na granicy, ale i w Tyńcu...

Kompozycje z kościoła w Tyńcu

znajdują się na stronie:

tynike.benedyktyni.com/1-2/

Intencje mszalne z parafii

XXVI Tydzień zwykły
2-8 października 2017

Pn 2 X	6 ³⁰	– za Rafała Modzelewskiego o uwolnienie z nałogów i powrót do życia w łasce † za śp. zmarłych z rodziny Barów † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od Pauliny i rodziny Szrederów
	18 ⁰⁰	† za śp. Michała i Anielę Janik
Wt 3 X	6 ³⁰	– o zdrowie i błogosławieństwo Boże oraz opiekę Matki Bożej dla rodziny Barów – za Rafała Modzelewskiego o uwolnienie z nałogów i powrót do życia w łasce † za śp. dusze w czyścicu cierpiące
	18 ⁰⁰	† za śp. Franciszka Emilewicza, żonę Marię, córkę Janinę z mężem i synem Kazimierzem
Śr 4 X	6 ³⁰	– w intencji Heleny i Stanisława Gazda z okazji 50. rocznicy ślubu † za śp. Adama Kukiełę – od Władysławy i Władysława Janików z rodziną † za śp. Mariannę Jandę
	18 ⁰⁰	– MSZA WYPOMINKOWA ROCZNA
Czw 5 X	6 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże i łaskę dobrej śmierci dla Anny † za śp. Adama Kukiełę – od matki chrzestnej Janiny Skalnej z rodziną † za śp. Leopolda Kapustę i syna Mirosława † za śp. Józefa Giermka
	18 ⁰⁰	– z zdrowie, błogosławieństwo Boże oraz opiekę Matki Bożej, dla o. Artura z okazji imienin – intencja Apostolstwa Modlitwy
Pt 6 X	6 ³⁰	– w intencji Agnieszki i Mariana Kałużny o zdrowie i błogosławieństwo Boże † za śp. Adama Kukiełę – od ciotki Matyldy Guzik † za śp. Martę – od mamy
	18 ⁰⁰	† za śp. Bronisławę Marczyk
Sb 7 X	6 ³⁰	– o bł. Boże w życiu zakonnym i kapłańskim oraz szczególną opiekę Matki Bożej Różańcowej dla o. Artura z okazji 25-lecia ślubów zakonnych z dziękczynieniem Bogu za wszelkie dobro, jakim obdarzał przez Jego ręce parafię, a szczególnie Apostolstwo Modlitwy w Tyńcu – intencja Apostolstwa Modlitwy † za śp. Zdzisława Starca w 4. rocznicę śmierci oraz rodziców Marię i Franciszka † za śp. Adama Kukiełę – od Janiny i Kazimierza Marczyk z rodziną † za śp. dusze w czyścicu cierpiące
	18 ⁰⁰	– o błogosławieństwo Boże dla rodzin Żywego Różańca – intencja Żywego Różańca
Nd 8 X	6 ³⁰	† za śp. Annę, Teresę i Piotra w rocznicę śmierci
	8 ³⁰	† za śp. Michała Słomka i żonę Weronikę
	10 ³⁰	– dziękczynna, z prośbą o błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej i zdrowie dla Agnieszki, Roberta i ich dzieci w 5. rocznicę ślubu † za śp. Teresę, Jadwigę, Franciszka, Michała Burdków † za śp. Krzysztofa i jego rodziców
	12 ³⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
	18 ⁰⁰	† za śp. Franciszka, Helenę, Franciszka i żonę Marcjanę, Jana, Aleksandra i Jacka z rodziny Siwek

Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórci Tynieckie 96)

8 X	10 ⁰⁰	– dziękczynna w 28. rocznicę ślubu z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Marty i Jana Kolarskich
------------	------------------	---

Kaplica Sióstr Oblatek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)

2 X	18 ⁰⁰	– imieninowa w intencji s. Teresy oraz jej rodziców: śp. Katarzyny i Franciszka
3 X	18 ⁰⁰	– o bł. Boże i opiekę Matki Bożej w rocznicę ślubu Kingi i Adriana Ziemińskich

- ♦ Rozpoczynamy nowy miesiąc, w związku z tym:
 - Nabożeństwa październikowe odprawiane są w naszym kościele w dni powszednie po wieczornej Mszy św. (tj. około 18³⁰) a w niedziele o godzinie 15⁰⁰. Również Siostry Oblatki Serca Jezusa zapraszają do kaplicy przy ul. Zagórze na nabożeństwo różańcowe codziennie o godzinie 17³⁰, po którym w dni powszednie odprawiana jest Msza św.
 - W środę podczas wieczornej Mszy św. modlić się będziemy za wszystkich zmarłych wspominanych w wypominkach rocznych.
 - W czwartek Godzina świętą będzie miała miejsce po wieczornej Mszy św.
 - W piątek odwiedzimy przed południem chorych z Komunią św. Po południu od 17³⁰ będzie okazja do spowiedzi św. W tym czasie jak co tydzień odmawiany będzie różaniec w intencji zgody w rodzinach i pokoju na świecie. Tego dnia Mszy św. wieczornej będzie przewodniczył Ks bp Marek Mendyk z diecezji legnickiej.
- ♦ W piątek 6 października obchodzi imieniny o. Artur, który przez 10 lat pełnił funkcję proboszcza w naszej parafii. Pamiętajmy o Nim w modlitwie.
- ♦ Jak ogłaszaliśmy, w sobotę 7 października w całej Polsce będzie miało miejsce wyjątkowe wydarzenie pod nazwą *Różaniec do Granic*. Wszyscy jesteśmy zaproszeni do włączenia się w to wydarzenie przynajmniej przez odmówienie różańca w domu. Najlepszą zaś formą jest wyjazd do jednego z kościołów stacyjnych, których listę możemy znaleźć na wyłożonych ulotkach, w gazetce parafialnej oraz na stronie internetowej. Zamówiony autokar odjedzie ze środka Tyńca o godzinie 7³⁰. Osoby, które będą wyjeżdżały powinny posiadać z sobą dokument tożsamości, gdyż modlitwa odbywa się na granicy. Można też zabrać składane krzeselko.
- ♦ Przypominamy, że kancelaria parafialna będzie nieczynna jeszcze w sobotę 7 października. Przepraszamy za utrudnienia wynikające z obowiązków duszpasterskich o. Proboszcza.
- ♦ W przyszłą niedzielę będziemy przeżywali XVII Dzień Papieski. Tego dnia młodzież zbierać będą przed kościołem ofiary do puszek na stypendia dla uzdolnionej młodzieży, która nazywana jest „żywym pomnikiem” Ojca Świętego Jana Pawła II.
- ♦ Także w przyszłą niedzielę zapraszamy na pierwsze spotkanie *Duszpasterstwa Młodzieży*. Rozpocznie się ono Mszą o godz. 18⁰⁰ a po jej zakończeniu będzie kontynuowane w sali parafialnej (wejście przez dawną furcję). Spotkania przeznaczone są dla młodzieży ze szkół ponadgimnazjalnych, studentów i pracujących młodych, a także dla wszystkich chętnych z grona przygotowujących się do sakramentu bierzmowania. Dodatkowych informacji udziela br. Jakub, opiekun duszpasterstwa.

Rzymskokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu;

30-398 Kraków-Tyńiec, ul. Benedyktyńska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii].

Biura cmentarza: poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997